

Nr 439.

Av herr **Hansson** i Skediga, om utredning av frågan, huruvida icke enskilda vägar, som erhålla statsbidrag för underhållet, böra helt ställas under den statliga vägorganisationens skötsel.

Det har varit en sund utveckling, att vägunderhållet på de allmänna vägarna från att tidigare ha ålegat den mantalsatta jorden sedermera ingått till allmänt underhåll av vägdistrikt under en vägstyrelse. Numera är staten vägunderhållare, och därom är intet att säga, ty vägarna i stort skötas väl och äro i gott stånd.

Men nu växer det fram steg för steg en ny organisation för de enskilda vägarna i den mån de ordningställts, så att de godkännas och statsbidrag beviljas för deras underhåll.

Då nu statsmakten därigenom bidrager till deras underhåll till en del, så vore väl det riktiga, att även vägar, som nu äro enskilda vägar och erhålla statsbidrag, övertagas helt av det statliga vägorganet. Det framhölls tidigare mot detta förslag, att det skulle bli för arbetsbetungande. Denna motivering är inte bärande, därför att de vägar, som mest slitits under trafiken, beläggas i stor utsträckning med varaktig beläggning. Därav följer att underhållet därigenom väsentligt lättas för de allmänna vägarna, och då torde ifrågavarande vägar (de enskilda vägbitarna) lätt kunna inordnas i det allmänna underhållet under sakkunnig ledning av såväl vägmästare som kunnig personal, så att vi därigenom fingo ett enhetligt vägsystem. Enär alla transporter för såväl mjölk som djur och spannmål numera ske med bilar, så är behovet av goda vägar ofrånkomligt under nuvarande förhållanden.

Med anledning av det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om utredning, huruvida icke enskilda vägar, som erhålla statsbidrag för underhållet, helt kunna ställas under den statliga vägorganisationens skötsel.

Stockholm den 26 januari 1952.

K. E. Hansson,
Skediga.
